

L'ESPURNA

El crim d'aquest matí
clama venjança. Ara més
que mai: CAL NETE-
JAR LA RERAGUAR-
DA!!

Segona Epoca. Any I. Núm. 22

Girona, dissabte, 12 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Exigim al Govern una declaració franca: accepta o repudia l'armistici?

GUIO Maquiavel segle XX

El feix internacional amb els seus maquiavelismes impúdics, ha enrolat a la seva xarxa de malla espesa, als dos sàndits de la història Eden i Blum.

La sutilesa parisina, i la tradicional diplomàcia londinense, com per obra d'encant, de màgia, s'han prostrat als peus de Maquiavelo modern. Hitler i Mussolini els han captat per a llur servei.

El "Leon" Blum, ha resultat un veritable xai que com el de la tradició bíblica, solet s'anava al corral on l'amo l'esperava.

L'arranjament ha estat cosa senzilla, però emocionant, digne d'ésser esculpit en marbre, per exemple de sacrifici a les generacions venideres. Després de llagimejar una miqueta, han convingut, tot eixugant-se els ulls amb mocadoret de blonda saturat de faire d'encens, que el que passava a Espanya no podia continuar ni un instant més. Ja n'hi havia prou. Eren masses vides sacrificades diàriament. I això no es podia tolerar. Si al menys s'hagués entrat a Madrid, tot estaria solucionat. Però al no ésser així... era convenient parlar d'un armistici. La cosa era la mar de senzilla. Un peu-parler amb altres governs per posar-se d'acord i seguidament convocar solemnement, al só del timbal i la tenora, un veritable, honrat i sincer plebiscit, en el qual els morts no votessin, i després que el poble i els capellans, s'haguessin manifestat amb la papereta negra o roja, acceptar resignats el fall que la història dictés. Tot molt bonic i exemplar per a posar-se en les pàgines d'en Folc i Torres.

Però..., sempre hi ha un però a totes les coses per més delicioses que aquestes siguin. Leon Blum i Eden no són la sang roja del proletariat hispà vessada generosament a les trinxeres amb el fusell a la mà. No són tampoc, les poblacions bàrbarament bombardejades per la metralla feixista. Màlaga, Cartagena, Alacant i el Madrid en runes. Ni els nens assassinats pel salvatgisme alemany. Ni les dones violades pels terciaris i morisma. Ni els hospitals canonejats. Ni les infermeres fusellades...

El poble ho creu així i contesta a llur gosadia amb el puny clos per la ràbia, tot dient: No passaran! ni ells, ni vosaltres! Maquiavelo no triomfarà!

WLADI

En l'horitzó internacional, sembla obrir-se pas la conxorxa esgarrifosa d'un armistici.

Naturalment, la burgesia fa els seus pactes i travetes al marge de la voluntat proletària. A nosaltres, als damnats de sempre, pretenen endossar-nos el paper de mercaderia regatejada.

Els negociants del dolor i de la sang alienes no tenen altra norma de conducta que els altibaixos de llurs caixes de cabals.

La victòria feixista era, als seus ulls, indiscutible. Els treballadors no tindrien altra sortida que blincar-se davant l'Espanya del Crist i dels trabucaires.

La xusma mercenària dotada de tota mena de material bèl·lic truca, amb singular cridoria, a les mateixes portes de la capital madrilenya. La resurrecció de Felip II semblava gairebé un fet consumat. Una altra embranzida i es feien amb les claus de casa nostra.

L'eufòria era la tònica del feixisme. Ningú malgrat el perill viscut, parlà mai de pactes ni armistícis. La consigna del nostre Partit era la consigna de tots: fins a morir!

JOVES COMUNISTES!!!

Aquesta tarda a dos quarts de dues ha estat assassinat covardament l'element dinàmic de la Joventut Comunista Ibèrica, Joan Vinyas Masferrer, de 16 anys.

Aquest criminal atemptat les característiques del qual tot fa preveure que algun element feixista emboscat als edificis fronterers al local de la J. C. I. on s'hi troba el casalot d'Hisenda, ha estat el que, a sang freda ha disparat sobre la víctima innocent.

Nosaltres, els de la Joventut Comunista Ibèrica, fermes intèrprets de la Revolució Socialista, prometem, davant el seu cadàver ensangonat, que el venjarem. No deixarem que cap més vida obrera caigui sota la metralla feixista. I ho complirem!

Per això companys de la J. C. I. treballarem intensament, no defallim i lluitem fins arribar a trobar qui i quins han estat els assassins del nostre company.

A la lluita, camarades! Que ningú torni enrera! Cal netejar la reraguarda! Venjem-lo!!!

El Comitè de la J. C. I.

Però, Madrid, presa cobejada per la bèstia facciosa, no cau, ans al contrari, els mastins es repleguen obligats per l'empenta de les Milícies Populars.

Aquella massa heroica de combatents proletaris, sense altra tècnica que el fusell i una dotzena de bales, és, avui, un autèntic Exèrcit de la classe treballadora, fonamentat en una organització assenyada, fidel a una disciplina conscient, ben entrenat i equipat, i d'impossible traïdoria perquè la seva causa és la nostra i la de tots els oprimits.

I és avui precisament, quan les Milícies es llencen a un atac a fons arreu de la Península i les forces rebels, en franca descomposició, acusen la pèrdua de la moral combativa, que la diplomàcia internacional esquince el tristement cèlebre «Pacte de no intervenció» per tal d'obligar-nos a fer les paus amb la Junta de Burgos.

Es, fins i tot, lògica la pretensió de la burgesia estrangera, interessada a lliurar de la crema els bastiments del règim envellit que trontolla; però el que no és ni natural ni lògic és el mutisme observat pel nostre Govern enfront dels pactes que públicament elaboren els il·lustres gitanos de la diplomàcia capitalista.

No creu, el Sr. Largo Caballero, de necessitat inajornable, tallar en sec el mercantilisme internacional per tal d'aclearir dubtes i esvair malfiances?

Exigim una declaració franca. Accepta o repudia l'armistici?

ESPURNES

PACTES, NO!

Rendició sense condicions dels
feixistes assassins

Per les informacions que rebem de l'estranger, ens donem compte que tot un estol de nacions es prenen seriosament l'assumpte de posar fi a les hostilitats. La ceguera dels homes dirigents d'aquests països és manifesta. No comprenen que estan demanant impossibles.

No, senyors garlaires, no. Mai més no podrem canviar la paraula amb els assassins de la joventut treballadora, amb els traïdors del proletariat.

Ha arribat massa lluny la lluita. S'ha obert un precipici que no permet bastir el pont d'unió. Centenars de víctimes innocents ens separen. Milers i milers de cadàvers, de cosos ensangonats. Milers i milers de famílies en èxode, lluny de llurs terres que havien regat amb les seves suors, que havien cavat amb les pròpies mans. Terres i camins i pobles i llogarrets, el record dels quals tenen clavats dintre l'ànima, que mai no oblidaran, ni deixaran d'estimar perquè constitueixen llur mateixa vida.

Ja compremem aquest desfici que tenen per a aturar la Revolució espanyola. La Revolució socialista que realitza el proletariat a despit de tot. Aquest desfici és explicable. És lògic. Fins era d'esperar que es produís. És que són els treballadors directament els que agafen el timó de la cosa pública. És que es governa inversament a com s'havia governat fins el dinou de juliol.

El proletariat ha clavats un puntal ferm a Ibèria, en el camí de llur alliberació definitiva. De l'alliberació universal de la classe explotada.

La classe opressora, la privilegiada, llença el crit d'alerta. Vol detenir els genets del carro de la Llibertat.

Els paries han recobrat el pots. Trepitgen terreny sòlid. Es senten segurs i forts. Ja no vacillen. Presenten la nova albadà. La confiança en la victòria rau en llurs cors.

Plebiscits ara? És com si el condemnat en el moment de trobar-se davant el piquet d'execució digués: Espere'ns, es tractava només d'una broma. Som amics. Sortim a passeig.

Us equivoqueu, senyors diplomàtics. Pels damnats d'Ibèria existeix solament una solució: rendició sense condicions dels feixistes assassins.

PUIGCÚVOL

6.000 herois del P.O.U.M. lluiten als fronts de Guerra.
Per matar el nostre Partit, caldria anihilar-los tots.

Companys de la Joventut Comunista Ibèrica
Assistiu tots a la Instrucció militar quines lliçons són donades diàriament a la nostra Caserna Lenin.

De tots és sabut que la Instrucció és, en els temps que correm, una arma necessària per ajudar a guanyar la Revolució.

El Comitè de la J. C. I., doncs, interpretant un anhel de justícia Revolucionària, exigeix de tots els companys de la J. C. I. la seva assistència a les referides lliçons.

Assistiu tots a la Instrucció Militar quines lliçons són donades a la nostra Caserna Lenin.
Mati de 6 i mitja a set i mitja
Vespre de 7 a 8.

Que no hi manqui ningú.
El Secretari de Propaganda
Atoni Crosa

La cotització del rebut mensual pot fer-se diàriament al local de la J. C. I. de 6 a 8 del vespre.

UN CONSELL NECESSARI

Al local del P. O. U. M. s'ha posat a la venda el tub *extintor d'Incendis XUFF* al preu de 6'85 ptes.

El seu ús senzillíssim i la seva aplicació segura, fan que sigui adoptat tot seguit.

NOTICIARI

Els veïns d'aquesta ciutat, Clara Pau, Maria Sala i Maria Dolores, fan a mans de l'Alcaldia una ploma estilogràfica trobada al carrer de Cervantes.

En Joan Foixà, domiciliat a Rda. Ferran Puig, núm. 53 un moneder amb una quantitat en metàl·lic i altres objectes.

En Josep Sanchiz, obrer de la Cooperativa Fluid Elèctrica, un pantalon de vellut nou trobat a la Pujada de St. Domènec.

El que es lluitarà tot a qui acreditat que li pertany.

Ha estat recollit a la via pública per la Guàrdia Urbana i transeünts a Pere Solà Ginó, de 59 anys, casat, veí de Les Planes, el qual se li produí una forta hemorràgia a la cama, tenint-lo que ingressar immediatament amb un auto a l'Hospital de les Comarques Gironines.

Avui a la una i mitja de la tarda mentre es trobava treballant al despatx del comitè de la Joventut Comunista Ibèrica el company Joan Vinyas Montaner de 16 anys, una bala traïdora, emesa per un element feixista emboscada a una casa veïna, li ha segat la vida a l'acte.

Oportunament s'han fet les diligències del cas, diligències que encara continuen, per tal de trobar el causant o causants de l'atemptat feixista.

El cadàver del malaguanyat jove comunista ha estat traslladat al local del POUM carrer Ciutadans on serà exposat i podrà visitar-se.

Demà s'efectuarà l'enterrament i a ell deuen assistir-hi tots els militants del POUM, J. C. I. secció femenina, i els companys antifeixistes de Girona.

Aquesta nit per ràdio donarem l'hora de l'enterrament.

P. O. U. M. J. C. I.
Secció de Premsa: Propaganda

Per tal de facilitar l'assistència a la reunió del Comitè Central Ampliat del nostre Partit, no es celebrarà cap acte de propaganda durant els dies 12, 13, 14 i 15 del mes corrent.

El Secretari, MARTÍ.

Consell Municipal de Girona
Conselleria de Proveïments

Aquesta Conselleria de Proveïments, d'acord amb les ordres emanades de la Generalitat de Catalunya, ha acordat que a partir de demà diumenge, tots els hotels, fondes i cases de menjars, de Girona, vènen obligats a donar solament a cada repàs dos plats, en el ben entès de que serà considerat com un plat els entreteniments i la sopa.

Esperem que tots els hotelers, fondes i cases de menjars, compliran estrictament aquestes ordres i es faran càrrec dels moments revolucionaris en que vivim i per tant la necessària necessitat d'aquest reordenament.

Girona, 12 de desembre del 1936.

CONSELL DE TRANSPORTS
Nota

El Consell de Transports recomana insistentment a les organitzacions sindicals i polítiques i als organismes oficials de la nostra terra, que no avalin altre petició de carnets de conducció, que aquells que justifiquin la prestació d'un servei útil a la causa antifeixista.

L'aval fàcil gratuït i lleuger de les esmentades peticions per part dels organismes representatius, equivaldria a deixar sense efecte les mesures establertes pel Consell de Transports, a l'efecte de restringir fins al límit possible la disbauxa existent en la circulació de vehicles que no realitzen cap funció profitosa.

Remarquem una vegada més que, fora, de l'aval dels partits polítics, de les organitzacions sindicals i dels organismes governamentals, no se'n reconeixerà cap d'altre, ja que el Consell de Transports entén que les activitats individuals i particulars han de supeditar-se a les activitats col·lectives.

Girona, 9 de Desembre del 1936.

La reunió del Comitè Central Ampliat del P.O.U.M. tindrà una importància extraordinària

Aquesta nit a les deu es començaran les sessions del Comitè Central Ampliat convocat pel Comitè Executiu del P.O.U.M. Com hom sap aquestes sessions tindran una importància extraordinària.

El nostre Partit és eminentment democràtic. Nasqué aplicant el centralisme democràtic i així s'ha desenvolupat. D'altra manera no seria un autèntic partit marxista. Entre Congrés i Congrés, el Comitè Central s'ha reunit periòdicament, conforme senyalen els Estatuts del Partit, i extraordinàriament cada vegada que una circumstància política nova ho ha exigint així.

Aquests darrers temps el P.O.U.M. s'ha desenvolupat extraordinàriament a l'escalf de la lluita revolucionària. Per això no ens limitem a convocar als membres efectius del Comitè Central, sinó a tots els delegats de les seccions de Catalunya i d'Espanya. Es tracta d'un Comitè Central Ampliat.

L'ESPURNA dedicarà a aquestes reunions la importància que es mereixen.

ATENCIÓ, CAMARADES!

Parla la facció Radio Requeté

de S. Sebastián.—9-12-36

"Nuestras fuerzas han ocupado la estación de Pozuelo".

Fa tres setmanes consecutives que anuncien la presa de Pozuelo. Avui, però, que han pres l'estació. El que es callen és que han pres, també, bitllet per tal de "pisar" a gran velocitat en el primer ràpid que empaitessin.

"Continúa la suscripción por los carlistas para la compra de altares portátiles".

No es veuen segurs ni en la "casa del senyor". Volen altars lleugers que puguin embalar-los i fugir a les primeres de canvi. No fien ni en les hosties... consagrada.

Radio Sevilla

21 horas.—10-12-36

"En Cataluña, la población civil, incluso los que en un principio pensaban en contra de nuestro proceder de salvación para España, remegan de su equivocado pensar".

El Front Antifeixista és més fort que mai. Els únics desanimats són els que confonien el 19 de juliol amb el 12 d'abril del timbal i la tenora. I aquests si no s'han feixistes, és perquè ja abans ho eren sense saber-ho.

Consell Municipal

Presa de possessió de "l'Esquerra".— Aquesta censura el decret de municipalització de la vivenda.— El Consistori revolucionari la defensa enèrgicament.

Ahir, a les sis de la tarda, es reüní el Consistori revolucionari obrer de la nostra ciutat.

Celebrà sessió extraordinària a l'objecte de donar possessió als representants de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Obre la sessió el camarada Duran i dona possessió als regidors de l'Esquerra.

Immediament fa ús de la paraula el regidor Dalmau. En un llarg discurs justifica la tardança de l'Esquerra en prendre possessió de llurs càrrecs. Realitza una crítica del decret de municipalització de la vivenda, proposant la seva suspensió en tant el Consell de la Generalitat no dicti una disposició en sentit general.

El camarada Quer, en nom del P. O. U. M. saluda als representants de l'Esquerra, i tot seguit contesta a les argumentacions del regidor Dalmau, refusant-les. Afirma que el propietari no pot merèixer cap respecte, com a tal, per part de la Revolució, que està creant un món nou sobre bases socialistes. La municipalització de la vivenda, afegeix, donarà al municipi la solvència econòmica necessària, per a poder proporcionar als treballadors cases higièniques, còmodes i barates.

Intervé seguidament el company Roset Sala, en representació del P.S.U.C. Prèvia salutació als nous representants, referint-se al projecte de municipalització, el defensa, i justifica l'aprovació del mateix en atenció a les actuals circumstàncies, i des del seu punt de vista socialista.

El camarada Tarradell, en nom del Partit Sindicalista, intervé en termes semblants, reafirmant la seva adhesió al projecte.

Parla tot seguit el camarada Duran per la C. N. T. Fa una declaració de principis i demostra la necessitat imperiosa de portar endavant el decret, l'aplicació del qual es discuteix. Afegeix que la C. N. T. secundarà en tot moment qualsevol projecte, per avançat que sigui, si significa un benestar per a la classe oprimida.

Usa novament de la paraula el regidor Dalmau que ratifica les seves anteriors manifestacions, i sollicita la suspensió del mentat decret.

El company Quer manifesta que per a exterminar el feixisme convé extirpar totes les manifestacions capitalistes. Manifestació capitalista és el propietari de finques urbanes, amb el qual ha acabat el decret de municipalització.

Tarradell justifica l'aprovació del decret i es reafirma en la seva anterior posició.

Dalmau manifesta que no han de veure en ells a uns escamotejadors de la Revolució, sinó uns col·laboradors lleials a l'obra de la justícia social de la mateixa.

Duran, en nom de tot el Consistori saluda novament la representació de l'Esquerra, i dona per acabada la sessió.

Un avanç de 15 quilòmetres al nord d'Osca

El discurs d'Alvarez del Vayo a la trista Societat de les Nacions

BARCELONA

Les tropes lleials efectuen un gran avanç de 15 quilòmetres

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest matí pel conceller de Defensa coronel Díaz Sandino al president de Catalunya diu així:

Sector Osca: Les nostres tropes han efectuat un avanç de 15 quilòmetres en direcció al nord d'Osca prenent-se als facciosos els pobles de Cerezosa, Avenilla i Ordóles.

De les forces rebels que dominen Quinto s'han passat a les nostres línies alguns soldats.

A la zona d'Azuara hem atacat a les patrulles enemigues fent-les fugir deixant dos morts i apoderant-nos de l'armament.

El règim de glaçades persistent en tots els fronts dificulta l'avanç de les nostres tropes.

Madrid

Madrid, 11. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra.

Front del Centre: Als sectors de Guadarrama i Guadalajara, sense novetat.

Al sector Sud del Teix, a San Martín de Pusa i San Martín de Montalban, foc d'artilleria facciosa, sense conseqüències.

Al sector d'Aranjuez, l'enemic tracta d'hostilitzar les nostres línies amb foc d'artilleria des de la posició de Valdemoro, sense produir-nos cap dany.

Igualment passa al sector de Somosierra, a Paredes de Buitrago.

La nostra aviació efectua vols de reconeixement.

Front de Madrid. Un dia més d'heroica resistència per les braves milícies i un fracàs més a sumar a la ja llarga llista d'inútils atacs per part dels tossuts feixistes.

La nit passada, l'enemic, amb gran luxe de fuselleria, morters i bombes de mà, intentà un altre atac per la Moncloa i Ciutat Universitària i es veié detingut per la infranquejable barrera dels nostres milicians. Els facciosos tornaren a les seves posicions amb moltes baixes.

L'artilleria republicana baté eficaçment petites concentracions enemigues.

L'aviació facciosa no ha fet acte de presència al nostre cel.

Calma en la resta del dia.

Als altres sectors, sense novetat.

Gossos Terranova i de St. Bernard

Al nostre local del P. O. U. M. s'admeten les donacions de gossos de Terranova i St Bernard ja que de tota és sabut el gran ajud que presten aquests valents i abnegats animals.

L'Associació de Funcionaris Municipals d'aquesta Ciutat ha fet entrega de la quantitat de 550 pessetes al nostre company Conseller de Sanitat i Assistència Social, per tal d'ésser distribuïdes, com millor li plagi, en les atencions benèfiques de la Casa d'Assistència Social.

Es digne d'admirar aquesta gestió altruïsta i també recomanable per a que les altres Associacions d'aquesta Ciutat pugui seguir l'exemple.

Horari d'emissions de Ràdio Girona,

E. A. J. 38.

Programa per avui, dia 12 de Desembre

EMISSIÓ DE NIT

A les 19,30. — Obertura. Senyals horaris pel carilló. — Emissió de les Joventuts Llibertàries, Grup de Cultura i Propaganda de la Fai.

A les 19,40. — «Diari parlat» C.N.T. - F.A.I. (Informació dels fronts).

A les 20. — Conselleria de Defensa amb les noves oficials de guerra. — Retransmissió per R. A. de C.

A les 20,20. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

Després d'una derrota al Manzanares, els rebels deixen quaranta-tres morts i important material de guerra

Madrid, 11. — A primera hora d'aquest matí, als sectors de la Casa de Campo, propers a la Ciutat Universitària, s'ha intentat passar pel llit del riu Manzanares. El destacament que ha tractat de realitzar aquest intent estava constituït per uns sis-cents moros, els quals han estat durament rebutjats per les nostres forces, que els han fet recular a l'interior de la Casa de Campo, després de deixar al lloc de la lluita quaranta-tres morts.

S'ha vist com s'emportaven nombrosos ferits, els quals, per tal de no perdre temps eran conduïts agafats per darrera del coll de l'uniforme i portats a rossegons fins a perdre's de vista.

A mans de les unitats que intervingueren en l'acció han quedat un mul, amb una metralladora i diverses caixes de municions.

Amagats als plecs del terreny quedaren tres soldats de la policia indigena.

Aquests, en acabar el combat, i amb les mans en l'aire, es presentaren a les nostres forces. Com que un dels soldats parlava clarament en espanyol, donà compte de tots els detalls respecte dels quals fou interrogat. En preguntar-se-li perquè no havia portat les armes, digué que ell i els seus companys, les havien deixades amb l'objecte de patentitzar llurs intencions pacífiques, però un d'ells s'oferi a tornar a cercar l'armament al lloc on l'havia deixat amagat, junt amb altres elements de combat.

Un company s'oferi a anar amb ell, i, saltant els nostres parapets, sortiren els dos valents per a tornar, quan ja la intranquil·litat anava fent presa en nosaltres, amb una màquina llança-bombes, una bona quantitat d'aquestes, quatre fusells, correatges i municions.

A les 20,40. — Servei especial de informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.

A les 21,30. — Concert per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 22. — Diari parlat «L'Espurna» del P. O. U. M. — Continuació del concert.

A les 22,15. — Servei d'informacions de R.A.C. - E.A.J. (eventual).

A les 22,30. — Ei de l'emissió.

Dia 13 de Desembre

EMISSIÓ DE SOBRETAULA

A les 13. — Obertura. Senyals horaris pel carilló. — Música variada en discos.

A les 13,10. — Emissió del Comitè d'Enllaç Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya i Joventuts Llibertàries de la Federació Anarquista Ibèrica.

A les 13,20. — Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 14. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat del matí i sumari del «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya.

A les 14,15. — Servei d'informacions de R. A. de C. - E. A. J. 15 (eventual).

A les 15. — «L'hora de la visita infantil al Estudi de Ràdio Girona», amb motiu de la subscripció Pro Infància Obrera, a profit dels petits refugiats.

A les 15,15. — Notícies des de Madrid i fi de l'emissió.

Llegiu i propagueu

L'ESPURNA.

Animats pel resultat excellent de la sortida, s'oferiren altres companys a acompanyar el que sortí anteriorment, tota vegada que aquest afirmava que encara havien quedat altres estris de guerra per retirar. Retornaren al cap d'una hora amb copiós botí, ja que a més d'armes i municions portaven uns centenars de pessetes en plata i paper, que foren lliurades per als hospitals de sang.

Vols de reconeixement sobre Màlaga

Màlaga. — Des de fa alguns dies sovintegen les visites dels avions facciosos.

Sembla que els vols que es porten a terme són únicament de reconeixement, puix que no llancen bombes.

Els focs de les bateries aèries funcionen amb precisió i no permeten que les incursions tinguin eficàcia.

València. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire.

L'aviació al servei de les tropes defensores de Madrid, a més a més d'exercir una constant vigilància sobre la capital, presta serveis de reconeixement sobre els diversos sectors del Cerro de Guadarrama, els cims dels quals estan ja cobertes de neu.

Es profunditza molt el vol realitzat a poca alçària, cap al Nord, i no s'han vist vist per enlloc concentracions enemigues.

Tots els serveis es realitzaren sense novetat.

ESTRANGER

Espanya no deu tenir confiança amb els delegats (no ministres) de la Societat de Nacions

Ginebra, 11. — Ampliem detalls de l'important discurs pronunciat pel ministre d'Estat de la República espanyola davant el Consell de la Societat de Nacions.

El senyor Alvarez del Vayo recorda que ja en el mes de setembre tingué l'honor d'assenyalar des d'aquesta tribuna de la S. de N., el perill que constituïa per a la pau la nova forma d'agressió que permet a un Estat fer efectivament la guerra sense declaració prèvia, provocant, abans que res, rebel·lió interior i després ajudant-la militarment.

Ayui, les proves d'aquestes alegacions continua dient el senyor Alvarez del Vayo, són tan evidents, que ningú no pot creure seriosament ni dubtar de la realitat dels fets. A pesar de l'acord de no intervenció, milers de joves han estat víctimes de l'aviació feixista i del material de guerra estranger. Ayui, la capital d'un Estat membre de la S. N. està en runes, i centenars d'homes, dones i nens han estat assassinats pels generals rebels i per l'aviació dels Estats que de fet, desencadenaren la guerra, i continuen fent-la mentre parlen de mantenir la pau.

La guerra internacional està allí, al sol espanyol. Hem vist que els rebels, degut al fracàs de les tropes marroquines es disposen a rebre nous contingents d'allò que anomenem «moros rossos». A més, és de terner que el gas, ja emprat, no torni a ésser en casos d'impotència. Allò pitjor per a la S. de N. és que ignorés o fingís ignorar aquesta situació, i amb això, que es fes culpable per silenci i passivitat, de l'extensió d'aquesta guerra que ara patim nosaltres sols.

Sense l'heroisme del poble espanyol, Itàlia i Alemanya potser haurien aconseguit dominar Espanya, aprofitant l'ocasió

per a poderar-se de les Balears i altres bases navals, a la Mediterrània o a l'Atlàntic. Aquest joc podria traslladar-se després a altres indrets. La solució final consistirà a veure Europa pacificada totalment per l'acció benefactora del feixisme internacional. Evidentment, aquesta pau hauria costat la vida de milers d'homes, dones i nens, i nombroses capitals sofririen la sort que s'ha reservat a Madrid. Centenars de ciutats sofririen la sort d'Alacant i Cartagena, però oficialment la pau no hauria estat alterada.

Si el Govern espanyol prengué sobre seu la greu responsabilitat de demanar la reunió del Consell de la S. de N., fou precisament per a marcar — de la manera més solemne — la seva ferma decisió d'oposar-se pel seu compte a aquesta paradoxica i homicida política de pau.

A continuació, el senyor Alvarez del Vayo recorda les causes que motivaren la protesta del Govern espanyol. «Ja que l'eficàcia preventiva del pacte no ha pogut servir per a detenir l'agressió de que ha estat víctima Espanya, és necessari — almenys que la S. de N. pugui servir per a aturar o evitar la conflagració general que cada dia és més amenaçadora.»

La guerra internacional que de fet existeix al nostre país pot evolucionar d'una manera irremediable si continua ignorant-se-la. Aquesta concepció no rebé, amb tot, una consagració oficial amb la gestió feta per França el 4 de Desembre prop del govern britànic, i que un comunicat d'abans d'ahir posa a coneixement del món. No es tracta, doncs, de presentar davant el Consell una reivindicació pròpia del Govern espanyol o del poble espanyol — el qual no demana cap ajuda per a resoldre les seves propies dificultats. Si la nostra iniciativa solament hagués estat el resultat de consideracions d'ordre nacional, l'hauríem pres des de fa molt temps. Estem persuadits que, àdhuc abans de la rebel·lió, els insurrectes pogueren comptar amb l'ajuda material i moral dels estrangers. Però l'ajuda — malgrat que s'atemptaria el dret internacional no presentava el mateix risc immediat des del punt de vista de la pau general.

No s'ha confirmat la troballa de l'aviador Mermoz

París (4 tarda). — Ha estat desmentida la notícia emesa per Rio de Janeiro de que havia estat trobat l'aviador Mermoz.

Encara n'hi ha que favoreixen a Blum!

Lille (4 tarda). — El cèlebre Paul Fort ha fet declaracions a favor de que el govern francès presidit per Blum havia impedit la guerra i milers de cadàvers al món.

Ha seguit dient que l'obra més gran que havia fet havia estat la nacionalització de les fonts d'energia.

Solidaritat franco-nordamericana

París (4 tarda). — Joon Delbo ha celebrat un banquet amb els representants nordamericans que es troben a París.

A l'hora dels brindis s'ha aixecat Delbo i ha reiterat la ferma adhesió que França té al govern americà.

Regiment de Cavalleria «Buodiny»

Organitzant-se el regiment de Cavalleria «Buodiny», tots els camarades i companys que desitgin allistar-s'hi ho faran el més prompte possible a la Caserna Lenin.

RESSABIS BURGESOS**La traveta és pròpia de l'impotent**

Malauradament la mala fe no ha desaparegut totalment amb l'onada revolucionària. La Revolució ha posat els punts damunt les is en una multitud de qüestions. La contextura moral de la societat burgesa no canvia, però, tan fàcilment. Així veiem com encara queda força mala fe.

La traïció és una lacra inherent al capitalisme. En règim burgès, sovint la gent ha d'adoptar procediments renyits amb la moral, per tal d'obrir-se camí. En sistema capitalista acostumen a surar els més pocavergonyes, els més cinics.

Comprenem que en la vella societat s'empressin tàctiques deshonoroses. Avui no tenen justificació possible. Sincerament ens creiem que la Revolució purificadora havia acabat amb els procediments tortuosos, amb la traveta tant gastada.

Confessem que ens hem equivocat. Amb vertadera sorpresa ens enterem que encara perdura el que vulgarment se'n diu segar l'herba sota els peus.

Estranya encara més, quan les maniobres soterrànies van adreçades precisament a afavorir als autèntics comparses de la burgesia més conservadora, els enemics pitjors de la classe proletària, i contra els autèntics representants del poble revolucionari.

La Revolució hi guanyaria enormement, que determinades conxorxes es realitzessin a plena llum de cara al proletariat.

Causa profunda pena i viva indignació constatar que la traveta no l'usen precisament els que han prestat una més valuosa ajuda a la causa contra el feixisme.

Tal volta serà justament per això. Les energies que estarien ben invertides en la lluita per a abatre l'imperialisme feixista, s'esmercen en altres afers innobles, propis exclusivament de mentalitats de curt alcanç.

S'imposa acabar amb els mangoneigs indignes. Millor anirà que tots plegats ens disposem a anihilar d'una manera radical i definitiva el feixisme.

Abandonint-se d'una vegada les maniobres baixes, impròpies d'individus que sentin veritablement la nostra magna Revolució proletària.

PLANELLA.

ESTAMPA**RECORDANT UN FET**

Una de les emocions més fonament sentides, fou la que em produí una vellelta de La Puebla de Castro en les primeries de l'aixecament feixista.

El seu esperit de mare i a la vegada d'espanyola i proletària, en lluita tràgica durant breus instants, fou veritablement alligador i digne d'ésser escrit en marbre per a la història, com expressió del dolor d'una mare que no obstant sent bategar el seu cor a l'impuls de l'onada de lliberació.

Feia 4 dies, que la Caserna de Barbastre havia elegit el Comitè de Defensa de la província d'Osca.

Les forces antifeixistes de Barbastre, es pot considerar, sense po d'ésser exagerats, eren quatre gats. Els feixistes aixecats a Osca, Jaca i Saragossa prenièn ràpidament posicions estratègiques admirables. Ningú s'oposava a l'avanç de la facció. Calia, doncs, prendre midas d'urgència per tal de tallar l'embranchida dels rebels. A tal efecte, el Comitè de Defensa corré a proclamar un Band requerint a la Joventut de les poblacions lleials el seu

allistament a la Caserna de Barbastre. I pel seu bon compliment, sortirem per les poblacions, en auto, fent camions plens de joves que amb enorme entusiasme es dirigien a agafar les armes per a lluitar i morir, si fos precis, per la noble causa de la Llibertat, conculcada i vilipendiada pels éssers de la traïció més abjecta.

Al passar per La Puebla de Castro, camí de Benasque, una vellelta sexagenària plorant, demanà que no ens emportéssim el seu fill. Era l'únic carinyo que li restava. Si li treïem el seu fill seria tan com matar-la.

Li contestàrem que no li arrancàvem el fill, però que si aquest sentia en el seu cor en cendres la guspira d'odi contra la facció criminal sabria a què atendre's.

No digué paraula més però al camió de la Llibertat vàrem veure com aquella vellelta acompanyava un xicot reci i fornit, al que al marxar en el camió saludà amb llàgrimes als ulls, amb el puny clos, com per donar-li el coratge i braó que a ella li faltava per moments.

ROIG

ESPORTIVES**FUTBOL****Barcelona-Girona**

Ha desvetllat enorme espectació el partit que demà a la tarda jugaran al camp de Vista Alegre els equips que encapçalen aquestes ratlles.

Per la puntuació que té el Girona, després d'haver-li estat restat un punt per la Federació com a penya per haver alineat a Trujillo fa uns quinze dies, el nostre equip té necessitat de fer-se amb la victòria per treure's de sobre el perill d'haver de fer la promoció. Per altra part, l'equip barcelonista té també una veritable necessitat de guanyar aquest partit, ja que de no fer-ho, s'allunyarien per ell totes les esperances de renovar el títol de campió de Catalunya. A més a més, si el Barcelona porta els dos punts en litigi a la ciutat comtal, li assegura de passada una taquilla enorme en la final que el dia 20 hauria de jugar amb l'Espanyol per a decidir quins dels dos equips podria ostentar enguany el títol de campió.

Esperem que demà el magnífic Estadi de Vista Alegre aplegarà a tota l'afició esportiva de Girona i les seves comarques.

L'equip del Barcelona

Pels que vivim l'esport en tota la seva intensitat, ens ha causat enorme decepció l'equip que arrenjarà el Barcelona en el partit de demà a Vista Alegre.

L'internacional Zabalo no es troba encara refet de la darrera trompada, essent impossible la seva participació; Bayo i Balmanyà, continuen suspesos pel Comitè de Competició; Vantolrà, està lesionat, i Munlloch, a darrera hora, s'ha enrolat a les Milícies Antifeixistes, absentant-se de Barcelona.

Per tant, l'equip barcelonista que demà a la tarda jugarà a Vista Alegre serà el següent:

Urquiaga

Babot - Rafa

Argemí - García - Pedrol

Torredelot - Escolà - Gual - Barceló - Pagés

L'equip del Girona

El Consell Directiu de la nostra primera entitat futbolística, donant-se compte de la importància que té el partit de demà, ha confeccionat ja el seu onze a base dels millors jugadors que té disponibles. Aquest estarà integrat de la següent faísó:

Florença

Farró - Torredelot

Trias - Gomez - Madern

Lluich - Trujillo - Bramón - Rancel - Parera

Els jugadors del «Girona F. C.» deuran entrar per la porta petita de dalt del camp.

Impressió final

La impressió que nosaltres tenim sobre el resultat del partit de demà, no pot ésser més falaguera. Hem parlat amb diversos dels nostres jugadors i hem pogut copsar l'alt esperit que els anima. La victòria serà nostra i demà, l'equip tantes vegades campió de Catalunya, no podrà resistir l'empenta dels nostres braus jugadors.

Una protesta justificada

Han arribat fins a la nostra Redacció diverses veus de protesta contra el Consell Directiu del nostre club gironí. Fent-nos ressó d'aquestes veus i creient interpretar la manera de sentir de la immensa majoria dels associats al Girona F. C. i del públic en general, hem d'elevat la més enèrgica protesta pels preus desmesurats que han estat assenyalats pel partit de demà. I si per això no fos prou, cal afegir a l'elevació desmesurada dels preus del públic, l'intent de voler fer pagar entrada als associats.

Com que aquest intent implica una transgressió a un acord d'assemblea que prohibeix fer pagar entrada en partits de campionat als seus associats, trobem que no està bé el que s'intenta i esperem que el Consell Directiu del Girona F. C., comprenent-ho així, farà els possibles perquè això no es porti a la pràctica.

Dilluns publicarem la ressenya del partit BARCELONA-GIRONA amb el criteri d'alguns del protagonistes.

Hem de considerar-los facciosos

Aquesta guerra desencadenada per militars sense honor i gent sense consciència ha servit per a desemascarar moltes persones.

Homes que abans del 19 de juliol, militaven en partits d'Esquerra i eren considerats com a revolucionaris, avui són aliats de la contrarevolució; i és que malgrat de la seva filiació, no sentien el més mínim les necessitats dels treballadors; era l'ambició personal, eren les ànsies de manar, les conveniències seves, o de la seva família, o bé aconseguir un acta de Diputat el seu objecte.

A l'esclatar la revolució, quan hi hagué necessitat d'enfrontar-se amb qui els havia esclavitsat, d'aquests comedians no se'n trobava cap en lloc; en els moments de donar la cara i posar-se al costat del poble, que tantes vegades havien enganyat, tots tenien feina i quasi tots havien desaparegut de Girona.

Fou després que els treballadors haurien desembarrassat centres polítics adictes als facciosos on s'hi reunien pallassos per a enganyar el poble i esclavitzar-lo i ésser possible treure'ns el dret que tenim tots a viure quan els treballadors cansats ja de soportar tants anys aquella farsa que predicaven aquells que es deien deixebles de Crist i els seus actes eren per avergonyir-nos, cremàvem els seus temples aquells casals que no els havien costat res, que ni contribucions pagaven, on disfressats de papagayos predicaven la igualtat; i tenien milions i milions mentre els obrers es morien de gana als carrers i a les seves llars, mentre els Hospitals morien d'un gros contingent de tuberculosos perquè els seus pares eren treballadors i no havien pogut alimentar-los de petits.

Llavors tornaren i demanaren altre vegada volguer recitar el seu paper. Ah, però quan han vist que el poble hi veia clar que ja no se'ls escoltava que no en

feia cas, que se'ls acabava la sopa, i per sempre, ja no són revolucionaris i la seva dèria, el seu desig és cercar la manera de desprestigiar els veritables revolucionaris i fer fracassar la revolució dels treballadors sense aconseguir-ho.

Al lloc més a propòsit per arribar als seus desitjos és el camp, per la seva ignorància, per l'egoisme, que està posseït el treballador de la terra enganyats per companys que estan al Front dels Sindicats perquè els serveixi de plataforma per a obtenir un enxufe o un acta de Diputat protèsten que es posin taxes i es controlin mercats, no volen donar-se compte que estem en temps de guerra i l'obligació que tenim tots de no explotar la revolució sino de sacrificar-nos fins allí on sigui per a guanyar aquesta.

On més dirigeixen els seus trets amb calúmnies o falsatats és a la C. N. T. i als seus homes representatius perquè són una de les garanties per a guanyar la Revolució que desitgem els treballadors. Aquests homes no s'atreveixen en fer-ho a donar la cara ni a dir-ho en públic, fan aquell treball de sapa que ells mateixos havien criticat; prop d'aquells homes s'hi apleguen d'altres que no s'atreveixen l'any 1934 presentar demanda de remissió als seus propietaris i si ho feren es consideraren enganyats acusant qui els havia aconsellat.

No us canseu en va, ja us coneixeran també arreu on aneu, uns per arribistes, altres éreu de dretes, i a l'esclatar la Revolució tement per la vostra sort posàreu en lloc visible C. N. T. i mig amagats us quedàreu a casa. Ara amb el pretext de defensar els nostres interessos protèsten no per ells sinó per la Revolució que de cap manera us convé.

Aneu fent, ja us arribarà l'hora i seréu considerats tal com sou.

VILÀ